

[Leif Hermann]

så må sige, optræder som en slags forvaltningsorgan i nogen grad på linje med den danske stat og de kommunale myndigheder.

Det er også blevet nævnt, at lovgivningssager generelt må give anledning til vanskeligheder, såfremt disse inddrages under offentlighedsprincippet. Jeg vil give hr. Estrup fuldstændig ret i, at det er bedre, at landets journalister og for den sags skyld også den almindelige borger – det vil nok navnlig være et forslag, journalister vil have brug for – har adgang til den konkrete og korrekte information.

Det er fremstillet af ministeren, som om lovforberedelse er noget, der foregår i fred og ro. Jeg har ikke været herinde så længe, at jeg har nået at opleve det på de områder, hvor det er virkelig politisk interessant. Man kan naturligvis kritisere de lækager, som uundgåeligt opstår i systemet, men man må nok erkende, at det er et faktum, at de opstår. Det er også et faktum, at en lang række af disse lækager kun sker delvis og derved giver anledning til misforståelser. Man kunne også godt sige, at de derved giver anledning til misinformation for så vidt angår det berettigede informationsbehov, borgerne har, også med hensyn til det, der foregår ved det egentlige lovforberedende arbejde.

Endelig vil jeg sige, at en ganske betydelig del af de papirer, vi får i udvalgene i forbindelse med det lovforberedende arbejde, jo er offentligt tilgængelige. Når vi stiller en lang række spørgsmål, f.eks. til justitsministerens forslag om offentlighed i forvaltningen, går jeg ud fra – jeg må korrigeres, hvis det er forkert – at de svar, vi får på dem, i almindelighed, medmindre der er særlige klausuler, er offentligt tilgængelige. Det vil sige, at det lovforberedende arbejde i betydeligt omfang er undergivet en eller anden form for offentlighed, men denne offentlighed er blot styret af os, der sidder herinde, ikke af dem, der kan være interesserede i den, nemlig borgerne og pressen.

Jeg skal sige til hr. Lenger, at man nok kan kritisere den udformning, vores forslags § 13 har fået. Vi må imidlertid erkende, at vi lever i et samfund, hvor den private økonomi spiller en ganske betydelig rolle. Alene larmen omkring offentliggørelsen af monopoltilsynets redegørelse om gødnings- og isoleeringsbranchens forhold tyder unægtelig på, at der er ganske sarte privatøkonomiske in-

teresser, som efter visse ministres opfattelse i hvert fald trænger til beskyttelse.

På den anden side må vi nok erkende, at vi lever i et kapitalistisk samfund og dermed også under bestemte konkurrencevilkår. Man mener ikke, det kan udelukkes, at man i en konkret situation kan komme frem til, at det vil være ødelæggende for den pågældende virksomhed og dermed også for de pågældende medarbejders placering i virksomheden, at der kommer oplysninger ud.

Det, der for os har været afgørende, er, at to helt sikre områder skal der under alle omstændigheder være offentlighed om, nemlig sammensætningen af levnedsmidler og affaldsstoffer. Det, folk skal leve af, og det, vi i øvrigt sender ud i offentligheden fra forurenende virksomheder og den slags ting, er det klart at offentligheden må have krav på indsigt i.

Når det er sagt, så vil jeg godt sige til hr. Lenger, at jeg er villig til i udvalget at give bestemmelsen i § 13 et lidt mere præcist indhold, men jeg tror ikke – hvis jeg skal forholde mig realistisk til vores eget forslag – at der er særlig stor chance for at komme igennem med total åbenhed i forhold til virksomhedernes økonomiske interesser i højere grad end det, der er angivet her.

Jeg vil godt i den forbindelse nævne det specielle offentlighedsprincip, som ligger til grund for monopolloven og for monopoltilsynets adgang til at offentliggøre brancheredegørelser. Nu kan jeg se, at taletiden er ved at udløbe, så jeg skal skynde mig at blive færdig. Det er et specielt offentlighedsprincip, som vi finder det er meget afgørende at værne, og som nok ikke bør blandes sammen med de offentlighedsprincipper, vi har lagt til grund for vores forslag.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling
vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.